

14 Ιουνίου, 1991

[Α. ΛΟΙΖΟΥ, Πρ., ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στές]

ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΑΛΙΑΝΤΗΣ,

Εφεσείων,

v.

ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινική Έφεση Αριθ. 5375).

Αμελής οδήγηση κατά παράβαση των άρθρων 8 και 19 του περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κινήσεως Νόμου του 1972 (Νόμος Αρ. 86 του 1972), όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο Αρ. 166 του 1987.

- 5 Παράλειψη αναφοράς ατυχήματος σε αστυνομικό σταθμό κατά παράβαση των Κανονισμών 61 (1) (2) και 72 των περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κινήσεως Κανονισμών του 1984 και του άρθρου 19 του περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κινήσεως Νόμου του 1972 (Νόμος Αρ. 86 του 1972) όπως τροποποιήθηκε.

10

Περιστατική μαρτυρία — Καταδίκη με βάση τέτοια μαρτυρία σε συνδυασμό με το στοιχείο της ευκαιρίας δηλαδή της παρουσίας του εφεσείοντα κατά το χρόνο και τόπο του ατυχήματος.

15

Ο κατηγορούμενος ενώ οδηγούσε το αυτοκίνητό του κτύπησε στο αυτοκίνητο του παραπονούμενου που ήταν σταθμευμένο στην άκρη του δρόμου. Υπήρχαν ίχνη κόκκινης μπογιάς του αυτοκινήτου του εφεσείοντα στο όχημα του παραπονούμενου και στο έδαφος καθώς και ζημιά στο αριστερό οπίσθιο του φτερό, στο αντίστοιχο ύψος με τη ζημιά του άλλου αυτοκινήτου. Η ζημιά στο όχημα του εφεσείοντα επισκευάστηκε την επομένη. Ο εφεσείων εθεάθηκε την ημέρα της σύγκρουσης να οδηγά το όχημά του στο δρόμο που ήταν σταθμευμένο το όχημα του παραπονούμενου.

20

- 25 Το πρωτόδικο Δικαστήριο με βάση το σύνολο της περιστατικής μαρτυρίας και αφού πίστεψε τη μαρτυρία των μαρτύρων κατηγορίας τον βρήκε ένοχο στη πρώτη κατηγορία και σαν φυσικό και νομικό επακόλουθο και στη δεύτερη κατηγορία και τον καταδίκασε σε πρόστιμο ΑΚ50.- και ΑΚ75.- αντίστοιχα.

Η έφεση εναντίον της καταδίκης βασίστηκε πάνω στο λόγο ότι κατά την εξέταση του οχήματος του εφεσείοντα δεν διαπιστώθηκε

ζημιά και ότι το αυτοκίνητο αυτό επισκευάσθηκε πριν την ημερομηνία της σύγκρουσης. Επίσης υπήρξε ο ισχυρισμός ότι η υπόθεση δεν αποδείχθηκε πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας.

Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την έφεση και αποφάνθηκε ότι δεν έχουν εγερθεί αμφιβολίες ως προς την ορθότητα της απόφασης λαμβανομένης υπόψη της ολότητας της περιστατικής μαρτυρίας όπως έγινε πιστευτή από το πρωτόδικο Δικαστήριο. Το στοιχείο της ευκαιρίας δηλαδή της παρουσίας του εφεσείοντα κατά το χρόνο και τόπο του ατυχήματος ήταν ένα κομμάτι μαρτυρίας που ορθά ληφθηκε υπόψη σε συνδυασμό με την υπόλοιπη μαρτυρία και μάλιστα εκείνη της ζημιάς στο όχημα, των υπολειμμάτων της μπουγιάς και της αντιστοιχίας του ύψους και τόπου αυτής πάνω στα δύο οχήματα, για να κριθεί η ενοχή του κατηγορουμένου.

5

10

Η έφεση απορρίπτεται.

15

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Hampson v Powell [1970] 1 All E.R. 929;

Scruby v Beskeen [1980] R.T.R. 420.

Έφεση εναντίον Καταδίκης και Ποινής.

Έφεση εναντίον της καταδίκης και της ποινής από τον Ανδρέα Βαλιαντή ο οποίος βρέθηκε ένοχος στις 15 Νοεμβρίου, 1990 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 2992/90) στην κατηγορία αμελούς οδήγησης κατά παράβαση των άρθρων 8 και 19 του Περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κινήσεως Νόμου, 1972 (Νόμος 86/72) και στην κατηγορία παράλειψης αναφοράς ατυχήματος σε αστυνομικό σταθμό, κατά παράβαση των Καν. 61 (1) (2) και 72 των Περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κινήσεως Κανονισμών του 1984 και καταδικάστηκε από τον Ε.Δ. Παρπαρίνο σε πρόστιμο £50.- στην πρώτη κατηγορία και £75.- στην δεύτερη κατηγορία.

20

25

30

Χρ. Θεμιστοκλέους, για τον εφεσείοντα.

Μ. Μαλαχτού - Παμπαλλή (κα), Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την εφεσίβλητη.

35

5 Α. ΛΟΙΖΟΥ, Πρ.: Ο εφεσείων βρέθηκε ένοχος αμελούς οδήγησης κατά παράβαση των άρθρων 8 και 19 του περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κινήσεως Νόμου του 1972 (Νόμος Αρ. 86 του 1972), όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο Αρ. 166 του 1987. Επίσης βρέθηκε ένοχος παράλειψης αναφοράς ατυχήματος σε αστυνομικό σταθμό, κατά παράβαση των Κανονισμών 61(1)(2) και 72 των περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κινήσεως Κανονισμών του 1984 και το άρθρο 19 του Νόμου.

10 Οι συνθήκες κάτω από τις οποίες συνέβη το ατύχημα είναι οι ακόλουθες.

15 Ο παραπονούμενος στις 20 Απριλίου 1989 και περί ώρα 1.50 μ.μ. στάθμευσε το αυτοκίνητό του με αριθμό εγγραφής SY 745 στην άκρη του δρόμου. Στις 2.15 μ.μ. είδε ότι αυτό είχε υποστεί ζημιά από σύγκρουση. Βρήκε πάνω σ' αυτό ίχνη κόκκινης μπογιάς άλλου οχήματος όπως και στο έδαφος κομμάτια κόκκινης μπογιάς τα οποία έδωσε στον αστυνομικό, ο οποίος ερεύνησε την υπόθεση μετά την καταγγελία του. Ο εφεσείων θεάθηκε να οδηγά το όχημά του από το δρόμο εκείνο το οποίο ήταν μάρκας "TOYOTA" διπλοκάμπινο και χρώματος κόκκινου με αριθμό εγγραφής UD 041. Επειδή δε ο δρόμος ήταν κλειστός ένεκα εργασιών της "CYTA" αναγκάστηκε να οπισθοδρομήσει και να φύγει. Όταν διαπίστωσε τη ζημιά πάνω στο αυτοκίνητό του, ο παραπονούμενος επισκέφθηκε τον εφεσείοντα στο σπίτι του όπου είχε σταθμευμένο το αυτοκίνητο του, και παρόλο που το είχε τοποθετημένο κοντά σε τοίχο, με τρόπο που να μη φαίνεται η πλευρά εκείνη, διαπίστωσε ότι υπήρχε ζημιά πάνω στο αυτοκίνητο στο αριστερό οπίσθιο φτερό και σε ύψος που αντιστοιχούσε με τη ζημιά στο δικό του αυτοκίνητο. Την επομένη όμως όταν εξέτασε πάλι το όχημα εκείνο μαζί με τον αστυνομικό διαπίστωσε ότι η ζημιά εκείνη είχε στο μεταξύ επισκευαστεί.

35 Με βάση το σύνολο της περιστατικής μαρτυρίας, την αντιστοιχία δηλαδή των ζημιών, το χρώμα της κόκκινης μπογιάς που βρέθηκε πάνω στο αυτοκίνητο του παραπονούμενου, τη ζημιά πάνω στο αυτοκίνητο του εφεσείοντα

και τα κομμάτια κόκκινης μπογιάς που βρέθηκαν στο μέρος όπου έγινε η σύγκρουση, και αφού πίστεψε τους μάρτυρες κατηγορίας που κατάθεσαν και, που διαπίστωσαν την ύπαρξη ζημιάς πάνω στο αυτοκίνητο του εφεσείοντα, και ότι ο εφεσείων επέρασε κατά το χρόνο που είχε προκληθεί η ζημιά από το μέρος εκείνο, τον βρήκε ένοχο της πρώτης κατηγορίας. Ως φυσικό δε και νομικό επακόλουθο αυτού του συμπεράσματος ήταν να τον βρει επίσης ένοχο και της δεύτερης κατηγορίας δηλαδή της μη αναφοράς του ατυχήματος σε αστυνομικό σταθμό σύμφωνα με τους σχετικούς Κανονισμούς περί Τροχαίας.

Ήταν η θέση του ευπαιδευτού δικηγόρου του εφεσείοντα ότι κατά την εξέταση του οχήματός του στην οποία προέβηκε ο αστυνομικός ανακριτής δε διαπιστώθηκε ζημιά και ότι η επισκευή του αυτοκινήτου έγινε σε ημερομηνία προηγούμενη της ημερομηνίας της σύγκρουσης. Υποβλήθηκε δε ότι δεν αποδείχθηκε η υπόθεση πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας και ως εκ τούτου η καταδίκη έπρεπε να ακυρωθεί.

Από την άλλη μεριά υποστηρίχθηκε ως ορθή η καταδίκη του εφεσείοντα σύμφωνα με την προσαχθείσα μαρτυρία και έγινε αναφορά από την ευπαιδευτή δικηγόρο της Δημοκρατίας στις υποθέσεις *Hampson v. Powell* [1970] 1 All E.R. 929 και *Scruby v. Beskeen* [1980] R.T.R. 420, οι οποίες κατά την εισήγησή της υποστηρίζουν τη θέση αυτή της Δημοκρατίας.

Έχοντας κατά νου κάθε τι που λέχθηκε στην υπόθεση αυτή και την ολότητα της περιστατικής μαρτυρίας, όπως αυτή έγινε πιστευτή έχουμε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι δεν έχουν εγερθεί αμφιβολίες ως προς την ορθότητα της ετυμηγορίας του πρωτόδικου Δικαστή. Το στοιχείο της ευκαιρίας δηλαδή της παρουσίας του οχήματος ενός οδηγού κατά το χρόνο και τόπο του ατυχήματος ήταν ένα κομμάτι μαρτυρίας που μπορούσε να ληφθεί και ορθά λήφθηκε υπόψη σε συνδυασμό με την υπόλοιπη μαρτυρία και μάλιστα εκείνη της ζημιάς, στο όχημα και των υπολειμμάτων της μπογιάς και της αντιστοιχείας του ύψους

2 Α.Α.Δ.

Βαλιαντής ν. Αστυνομίας

Α. Λοϊζου, Π.

και τόπου αυτής πάνω στα δύο οχήματα, για να κριθεί η ενοχή του κατηγορούμενου.

Για τους πιο πάνω λόγους η έφεση απορρίπτεται.

Έφεση απορρίπτεται.